chippúſnac, meg láſſad hogy az én ſáiát kezemel meg emlekezzetec az én fogſágimról. Kegyelem légyen ti veletec, Amen.

18 Kóſiönetet iroc énis Pál az

PAL APASTALNAC THESSALONICABA IROTT ELSŐ LEVELE.

ELSŐ RESz.

1 PAal,és Siluanus és Timotheus, az Theſſalonicábéliec gyülekezetinec, az Atya Iſtenben és az Wr Ieſus Chriſtusban kegyelem néktec és békeſég az Iſtentől à mi atyánktól,és az Wr Ieſus Chriſtuſtól.

a: Hala adas ſon kezdi az leuelet, halakat ad pedig az Theſſalonicabeliec biti ert, ſzeretetiert, es az ő turő remenſegekert.

2 a Hálákat adunc az Iſtennec mindenkoron mindentec felől, emlekezuén róllatoc az mi imádſáginkban.

3 Szüntelen elménkben elő ſiámláluán az ti erős hiteteket, és az ti munkás ſierelmeteket,és az ti türő reménſégteket az mi Wrunc Ieſusban Iſten elött, és az mi atyánc elött.

b: Az valaztaſnac gyümölcſe az hit, ſzeretet, remenſeg.

4 b Tuduán ezt ſierelmes atyámfiai,hogy ti az Iſtentől válaztattatoc.

c: Az Theſſalonicabelice valaz

5 c Mert az mi Euangeliumonc nem állot ti nállatoc tſac beſiédben,hanem Iſteni erőbenis,mind ſient lélekben, mind pediglen bizonyos hitelben: miképpen tudgyátoc minęmőuec vóltunc ti köztetec,ti érőttetec.

valaztaſa ezzel bizonyamert, ő tanitaſa erős es b. nos volt,es az Euangeliomot vőtt örömeſt h. ne: példakat johanuette, hi hitekről, hun bizodgot teſznek az Apoſtolnac velec ſa dayka ſat hirdet

6 És ti mi kőuetőinc lőttetec és az Wré,minec vtánna az igét bę vőttétec vólna mind ſoc nyomoruſággal, mind ſient léleknec örömében.

7 Vgy annirá hogy példác vóltatoc minden hiuőknec Macedoniában és Achaiában.

8 Mert ti tőlletec ki zendült az Wrnac beſiéde nem czac Macedoniában és Achaiában, hanem annac felőtte minden helyen az ti hitetec melly Iſtenben vagyon, ki teriedett, annirá hogy nem ſükſég mi nékünc arról valamit ſiólnunc.

9 Mert azoc ő magoc hirdetic mi felőlünc, minęmő menetelünc vólt ti közzétec, és mimódon

don tęrtetec meg az ittenből, az bálványokat el hagyuán, hogy szolgálnátoc az élő és igaz Istennec.

10 És várnátoc az ő fiát menyekből, kit fel támaztott az halálból, tudni illic az Iesust, ki megszabadit minket amaz idővendő haragtól.

II. Rész.

1 MErt ti magatoc tudgyátoc atyámfiai, hogy az mi ti hozzátoc való bę menetelőnc nem vólt hiába való.

2 Sőt inkáb mikor háborusságot szenuedtűnc vólna, és bosszúsággal illettettűnc vólna Philippiben, az miképpen tudgyátoc, bátorságot vőnc az mi Istenünkben, hogy hirdetnőc ti köztetec az Istennec Euangeliumát soc tusakodással.

3 Mert az mi intésűnc nem vólt tsalárdságból, sem tiztátalanságból, sem pedig álnoksággal.

4 Hanem à miképpen tettzettűnc Istennec hogy reánc bizatnéc az Euangelium, àképpen szólunc, nem úgy mint embereknec kedueskeduén, hanem mint Istennec, kinec előtte keduesec az mi szíueinc.

5 Mert soha hizelkedő beszéddel nem éltűnc à miképpen tudgyátoc, sem telhetetlenségnec okaért valamit nem mondottunc: az Isten bizonság arról.

6 Sem pedig az emberektől nem kerestűnc dicsőséget, sem ti tőlletec, holott terhetekre lehettőnc vólna, mint Christusnac Apostali.

7 Hanem vóltunc ti köztetec együgyüuec, mint az dayka szokot daikálkodni az ő magzatiual.

8 Illyen módon szeretuén titeket, kéuánniuc vala ti veletec közleni, nem tsac az Istennec Euangeliumát, hanem az mi magunc lelkétis, miuel hogy szerelmetesec vólnátoc mi nékűnc.

9 Mert meg emlekezhettec atyámfiai az mi múnkánkról és nyomorusságunkról: mert éjjel és nappal múnkálkoduán, hogy valakit közzűletec meg ne terhelnéne, predikállottuc ti köztetec az Istennec Euangeliumát.

10 Ti vattoc bizonságoc és az Isten, melly szentül és igazán és ártatlanúl éltűnc ti köztetec, kic hisztec.

11 Miképpen tudgyátoc mimódon mindenteket mint atya az ő fiait intettűnc és vigasztaltunc.

12 És kértűnc hogy iárnátoc úgy az mint méltó vólna Istenhőz, ki hiw minket az ő orszíágára és dicsőségére.

13 Annac okaért mijs hálákat adunc az Istennec szűntelen, hogy az Isten felől való beszédet, mellyet hallottátoc mi tőlűnc, bę véuén, fogadtátoc azt, nem úgy mint embereknec beszédét, hanem mint Istennec beszédét, miképpen hogy bizoń az, ki tselekedikis ti bennetec kic hisztec.

14 Mert ti atyámfiai kőuetői lőttetec az Isten gyülekezetinec,

mellyec Iudeában vadnac, az Christus Ieſusban, vgymint kic vgyan azonokat ſienuedtétec tijs az ti nemzetſégtektől, miképpen azokis az Sidóktól.

15 Kic az Wr Ieſuſtis meg ölték, es az ő ſáiát Prophétáiokat, és minketis kergettenec: ſem az Iſtennec nem kellenec, és minden embereknec ellenſégi.

16 Kic meg tiltyác hogy az pogányoknac ne predikállyunc, hogy azoc iduözülnénec, hogy mindenkoron bé töltſéc az ő bűnöket, mert el foglalta öket az harag mind öröcké.

17 ſ Mi pediglen atyámfiai, kic meg foztattunc ti tölletec egy keues ideig, látás ſierint, nem lélekben, annál buzgoſágosban igyekeztünc látni titeket ſiemtül ſiembe nagy kéuánſággal.

18 Annac okaért akartunc ti hozzátoc menni, (én kiuálképpen Pál) egyſier ſ. kętſieris, de meg bántott minket az Sátán.

19 Mert mitſoda az mi reménſégünc, vagy örömünc, vagy koronánc, az mellyel ditſekedhetnénc? auagy nem tijé az mi Wrunc Ieſus Chriſtuſnac előtte az ő el iöuetelekor?

20 Annac okaért ti vattoc az mi ditſekedéſünc, és az mi örömünc.

III. Réſi.

1 ANnac okaért miuelhogy touáb nem türhetnöc, iónac itélöc lenni, hogy mi magunc Athenasba maradnánc.

2 Es el küldöttüc az Timotheuſt az mi atyánkfiát, és Iſtennec ſiólgáiát, és az mi ſegéllő társunkat az Chriſtus Euangeliumának predikálláſában, hogy titeket meg erősitene, és intene az ti hitetec felöl.

3 Hogy ſenki meg ne indúllyon ez nyomoruſágokban: mert ti magatoc tudgyátoc hogy mi erre rendeltettünc.

4 Mert mikor ti köztetec vólnánc, meg mondottuc vala ti néktec, hogy iöuendöbe nyomor gattatnánc: melly megis eſéc, és tudgyátoc.

5 Annac okaért énis touáb nem türhetuén, el küldéc hogy meg tudnám az ti hiteteket, hogy valamiképpen meg ne kéſértett vólna titeket amaz kéſértő, és hijába való lött vólna az mi múnkánc.

6 Minap pediglen mikor Timotheus ti tölletec mi hozzánc iött vólna, és meg beſiéllette vólna mi nékünc az ti hiteteket, és az ti ſierelmeteket, és hogy ti az én ió emlekezetemet meg tartyátoc, mindenkoron kéuánuán minket látni, miképpen mijs titeket.

7 Ennec okaért vigaztaláſt vöttünc atyámfiai ti tölletec minden mi nyomoruſágunkba, és ſiükſégünkbe, az ti hitetec által.

8 Mert moſtan vgy élünc, ha ti erőſſen állotoc az Wrban.

9 Mert mitſoda hála adáſt fizethetünc Iſtennec ti felöletec, az örömért mellyel örülönc ti értetec az mi Iſtenünc előtt.

10 ſ Eijel

a: Az az, Iollehet baboruſagunc vagyon mi nenkűl is, es én vgy mint meg hittam, mind azáltal elec mikor hallom az hitben való tökéletes fegtetket.

b: Ezzelis az ő örömet itelni, mint ha azt mondana, nem tudom mi modon adgyac halalkat az Istennec azokért. De mivel hogy meg soc fogyatkozás vagyon bennetec, kenszerittetec magatokat ti teket latni, ellenti őket helyreigazitasokra, egy mashoz es mindenekhöz valo szeretetre, szentsegre, mely mind az altal az vtolso napon tellic fedic meg.

d: Az az, mind addig mig az Christus el iö mikor az mi szentsegünc tökelletes lesz.

e: Inti soc felet io ezekekeztekre, mellyek nec fundamentomaz, hogy meg emlekezzenec azokrul mellyeket ő tőlle hallottac.

b: Az ő tanitasanac summaia ez, hogy magokat Istennec szentelliec es el tauoztassac az parazsnasagot, mivel hogyez az Isten akaratya es az parazsnasag meg fertezteti az testet, az tisztasaggal pedig el valaztatnac az szentec az poganioktul.

10 b Eijel es nappal nagy buzgosággal kéruén, hogy láthassuc az ti ortzátokat, és az mi hija vagyon az ti hiteteknec, azt bé töltsüc?

11 Az Isten pedig és az mi atyánc, és az mi Wrunc Iesus Christus vezérellye az mi útunkat ti hozzánc.

12 Az W r pedig miuellye azt, hogy ti is bőlködgyetec, és bőségesec legyetec egy máshoz való szeretettel, és mindenekhöz, miképpen mijs ti hozzátoc.

13 Hogy az ti siuetiteket meg erősitse az ártatlanságban, Isten előtt, és az mi atyánc előtt való szentségben, az mi Wrunc Iesus Christusnac el iöuetelére, d mind az ő szenteiuel egyetemben.

IIII. Rész.

1 e TOuábbá atyámfiai, kérünc titeket, és intünc, az Wr Iesus által, hogy az miképpen vöttétec mi tőlünc, miképpen kellyen néktec iárnotoc, és Istennec kedueskednétec, abban naponként neuekedgyetec.

2 Mert tudgyátoc minemő parantsolatokat adtunc néktec az Wr Iesus által.

3 b Mert ez az Isten akarattya az ti megszenteléstec, hogy mególtalmazzátoc magatokat az paráznaságtól.

4 És tudgya mindentec birni az ő edényét, szentségben, és tisztességben.

5 Nem az kéuánságnac indulatyával, miképpen az pogányoc, kic nem esméric az Istent.

6 c Senki meg ne nyomoritsa, se meg ne tsállya az ő fele baráttiát valami dologban, mert mind ezekért bossúl állo az Wr, mikép annac előttis meg mondottuc néktec, és bizonságot töttünc.

7 Mert nem hiut minket az Isten tiztátalanságra, hanem szentségre.

8 Annac okaért az ki ezeket meg veti, nem embert vet meg, hanem Istent, ki adtais mi nékünc az ő szent lelkét.

9 d Az atyafiui szeretetről pedig nem sükség hogy iriac néktec: mert meg tanitattatoc ti magatoc Istentől, hogy egy mást szeressétec.

10 Mert aztis miuelitec mindenatyáfiackal, kic vadnac egész Macedoniában, kérünc pediglen titeket atyámfiai, hogy iobban iobban neuekedgyetec.

11 e És igyekezzetec tsendeskedlenni, és az ti sáját dólgaitokat tselekedni, és munkálkodni tulaidon kezeiteckel, az miképpen meg mondottuc néktec.

12 Hogy ti magatokat tiztességesen viselliétec az idegenekhöz, és semminélkül meg ne sükülljetec.

13 f Nem akarom pedig hogy tudatlanságban legyetec atyámfiai azoc felöl, g az kic el alusznac, hogy ne bánkodgyatoc miképpen egyebec, kiknec reménségec nintsen. h

14 Mert ha hisszük hogy az Iesus meg hólt, és fel támadott, azonképpen

m: Inti őket hogy ne bossankodgyanac.

d: Atyafiui szeretetre is tetemen inti őket.

e: Az nyugtalan emberek kic a kat visgallic az melyek kivel semmi közinntsen harboztattya, egyetembe a buol aodast es inti őket munkara, hogy az hiukodast mind meg ne erezhessenec, fatentul.

f: Az hallottakna sirat soc felől, az felt amadas, es az vtolso ite'et felől.

g: Nem kell az halottakat feletteb siratni.

h: Elsö oka, mert az halal az testnec a'uasa.

i: Masodic oka, Az pogányokhoz illik az feletteb valo banat.

képpen az Iſtenis azokat, az kic el aluttanac az Ieſusban, elö hozza ö vęle.

15 *l* Mert ezt mondgyuc néktec az Wrnac ſiauáual, hogy mi élöé kic meg maradunc az Wrnac el jöuetelére, nem veſſiüc elöl azokat, az kic el aluttanac.

16 Mert az Wr onſiolásnac kiáltáſáual, és Archangyalnac ſiauáual, és Iſtennec Trombitáiával, le ſiáll az ęgböl: és az kic meg hóltac vólt az Chriſtusban, fel támadnac elöſier.

17 Az után mi ęlöc kic meg maradtunc vólt, el ragattatunc azockal egyetembe az köddökbe, az Wrnac eleibe, az ęgekbe: és èképpen mindenkoron az Wrral léſiünc.

18 Azért vigaztallyátoc egymáſt ez beſiédeckel,

V. Reſz.

1 *a* TOuábbá az idökröl, és azoknac czickeliröl atyámfiai nem ſiükſég hogy iriac néktec.

2 Mert ti magatoc iól tudgyátoc hogy az Wrnac amaz napia, mint az lopó ettzaka, azonképpen iö el.

3 Mert mikoron azt mondgyác: békeſég és bátorſág, ackor nagy hirtelen veſiedelem iö reáioc, mint az ſiüléſnec faydalma az terhes aſſioni állatra: és meg nem menekednec.

4 *b* De ti atyámfiai nem vattoc az ſetétſégben, hogy az à nap titeket mint az lopó úgy talállyon.

5 Mindnyáián ti világoſſágnac fiai vattoc, és az napnac fiai: nem vagyunc az étzakánac ſem az ſetétſégnec fiai.

6 Azért ne aludgyunc mint egyebec, hanem vigyázzunc és iózanoc legyünc.

7 Mert az kic aluſinac éjjel aluſnac, és az kic meg réſiegednec, ettzaka réſiegec.

8 *c* De mi kic napnac fiai vagyunc, iózanoc legyünc fel öltözuén az hitnec és ſieretetnec mélly vaſába, és ſiſac gyalánt az iduöſſégnec reménſégébe.

9 *d* Mert nem rendelt minket az Iſten haragra, hanem az iduöſſégnec el vételére az mi Wrunc Ieſus Chriſtuſnac általa.

10 Ki meg hólt mi érettünc, hogy vagy vigyázunc, vagy aluſiunc, ö vęle éggyüt éllyünc.

11 *e* Annac okaért intſétec egymáſt, és eppitſétec éggyitec az máſtokat, miképpen hogy aztis tſelekeſſitec.

12 *f* Kérünc pedig titeket atyámfiai, hogy bötſüllyétec az kic munkálkoſſnac ti köztetec, és néktec elöttetec iáróc az Wrban, és intenec titeket.

13 Es azokat felötte igen ſierelmeſeknec tartſátoc az ö múnkáiokért, *g* békeſégeſec legyetec ti köztetec.

14 Kérünc pediglen titeket atyámfiai, intſétec azokat, az kic rendeletlenül iárnac, vigaztallyátoc az kic félelmes ſiiuöc, az erötteleneket ſegelliétec, türöc legyetec mindenekhöz.

15 Meg láſſátoc hogy ſenki

Harmadic ez. Chriſtus tamadot, es fel tamadnac.

Az fel tamadáſnac rendes modgia a halottac Iſten trombaiara fel elnec, Chriſtus le ſzal. Az elöc azoc kic egyſzer az ec fel tamadnac Chriſtus eleibe ragatnac.

l: Mert ho... fiamkeſſöket... lia mi az alu... ö bozz... nem ... ſegnek hozzá...

c: Hit... ſeg, ſ... az mu... rünc.

d: Reme... get ad... dalomra... ſten titá... eletre re... Azert ... menſeg... vitezk... tec.

e: Az... gatoku... azzato... beketis... tee az... zaſra.

f: Inti ho... az kic ö... zöttöc ... toc azo... meg bel...

g: Inti ... bekeſſ... közöt... lo eg...

Pro. 17. Matth. 5. Rom. 12. 1. Pet. 3.

noſsiál ne légyen ſenkinec, az go noſsiért: hanem az ió tétemént köueſſétec mindenkoron, mind ti magatoc közt egy máshoz, mind pediglen mindenekhöz.

16 Mindenkoron örüllyetec.

17 Siüntelen imádkozzatoc.

18 Minden dolgokban hálákat adgyatoc, mert ez az Iſtennec akarattya, az Chriſtus Ieſus által ti hozzátoc.

19 Az Iſtennec lelkét meg ne óltſátoc.

20 Az iráſnac magyarázatit meg ne vtállyátoc.

21 Mindeneket meg probállyatoc: az mi ió azt meg tartſátoc.

22 Mindentöl az mi gonoſsnac látratic, meg óltalmazzátoc magatokat.

23 Az békeſségnec Iſtene pedig ſientellyen meg titeket mindeneſtöl: és az ti elmétec épſégben, és lelketéc ſ-teſtetec, ártatlanſágban tartaſſanac meg, az mi Wrunc Ieſus Chriſtuſnac eliöuetelére.

24 Hiw az à ki titeket el hiwt, ki azt véghözis viſsi

25 Atyámfiai imádkozzatoc mi éröttünc.

26 Köſsöntſétec mind az atyafiakat ſient tſókoláſſal.

27 Kénſieritlec titeket az Wrra, hogy ez leuél el oluaſtaſſéc minden ſient atyafiac elött.

28 Az mi Wrunc Ieſus Chriſtuſnac kegyelme légyen veletec, Amen.

PAL APASTALNAC THESSALONICABA IROTT MASODIC LEVELE.

ELSŐ RESz.

1 Aal, és Siluanus, és Timotheus, az Theſſaloni- ſlieknec -ezeánk. -n.

az Iſtentöl az mi atyánktól, és az Wr Ieſus Chriſtuſtól.

2* Tartozunc hálá adáſſal Iſtennec mindenkoron ti éröttetec, atyámfiai, à miképpen méltó, hog felötte igen neuekedic az ti hitetec, és böuölködic mindentekenec egy máshoz való ſierelme.

*a: vala adás ſon kezdi az iraſt, hogy az Theſſalonicabeliec az hitben, ſzeretetben neuekednec, es az haborusagokat alhatatoſon ſzenuedic.

4 Vgy annira, hogy mi magunc ditſekedgyünc felöletec, az Iſtennec